

INTERNATIONAL TERRORISM IN RUSSIA

**Александр Игнатенко: “*InterТерор в России – Улики*”,
„Институт религии и политики“, Москва, 2005**

The author of the book *Inter Terror in Russia – Evidence*, Mr. Alexander Alexandrovich Ignatenko, President of the Institute for Religion and Politics in Moscow, researches the causes of origins, forms of manifestation and effects of Islamic terrorism in Russia. His book is focused on this acute global problem – terrorism – and author poses a number of questions to be answered such as, firstly, what the international terrorist are doing in the Russian part of the world and, secondly, how they are related to the issues that arise on global level?

Mr. Ignatenko gives the answer to these dilemmas, as well as to the other questions related to contemporary terrorism by questioning the Al-Qa’eda’s presence and by studying the organizational and ideological roots of wahhabism. The author explains the way how religious extremists, the wahhabis, make a handy terrain on the territory of Russia for conducting their actions. He describes how they find and train executors of terrorist acts which have been simultaneously happening around the world – from USA to Russia as well as from Sweden to Kenya – in the previous years.

In the introductory part, Alexander Torsin, Deputy President of the Russian Federation’s Council presents his opinion. He gives special attention to the terrorist attack that has changed the viewpoint on terrorism in Russia. It is about a terrorist act in Beslan, when a group of terrorists occupied a school in North Ossetia with about 400 students, making an unrealistic ultimatum for the federal forces to withdraw from Chechnya. Mr. Torsin emphasizes unscrupulousness in setting the terms as well as the terrorists’ determination in committing the bloodshed. He states that after terrorist attack in Beslan, which happened after numerous warnings about growing terrorism in Russia, adequate legislation process for upgrading efficiency of state in opposing the terrorism is excessively slow. In addition, he claims that administration of President Vladimir Putin has made a slight methodological mistake, forgetting the fact that exclusively the law could solve not all things.

Mr. Ignatenko points out that the basic Al-Qa'eda's ideology of is being consistent with wahhabism in the conditions dictated by 21st century. Salafism i.e. wahhabism which has appeared by the end of 20th and the beginning of 21st century, differs from Islamic movements known at the time. Wahhabis reject all creations of western ideology such as capitalism, socialism, globalism, as well as the western concepts such as political parties, democracy, revolution, social justice and nation. In different countries, the whole group of ulemas propagates Bin Laden interpretation of Islam. On the other hand, wahhabis express great intolerance towards the followers of other Islamic doctrines and towards non-believers, where they simultaneously take the religious outlaws for the followers of contemporary political Islam – Islamism. From the so called heterodoxy of the Islamic world in the interpretation of what is religiously acceptable and unacceptable, the greatest benefit goes to international terrorist organizations nowadays.

The author draws attention to the international character of «Al-Qa'eda» particularly stressing out its multi-faced and unpredictable character that is reflected through its numerous branches and subsidiaries operating worldwide. And, in Russia as well. He also claims that the international terrorist activity of «Al-Qa'eda» has led to dissidence in Islam. That problem is formulated as a mutual interaction of traditional Islam, on one hand, and radical Islam (jihadism, salafism, neosalafism, Islamic extremism, Islamic fundamentalism, sectarian Islam, wahhabism, pseudo-islamic extremism) on the other.

In his book, the author brings out numerous facts about the way of “recruiting” members of «Al-Qa'eda». In one of the numerous examples, he explains the use of contemporary information technologies and the Internet as a channel through which new terrorist personnel is kept informed and recruited. In addition, he also reveals a common scheme by which subsidiaries or cells of «Al-Qa'eda» in Russia are being formed. That scheme in its essence does not contradict the principles by which «Al-Qa'eda» is formed and spread throughout other parts of the world, taking old wahhabis' camps in Saudi Arabia as a model.

Mr. Ignatenko particularly stresses out that international terrorism operates against the whole civilized world. Through numerous examples of terrorist acts on Russian soil, he points out the visibility of traits and discernable symbols of «Al-Qa'eda» that presents its “signature” by simultaneously leaving trace and warning on its international character. He confirms this by giving examples of terrorist aggression occurred in Chechnya, USA, Saudi Arabia, Morocco, Indonesia, Philippines, Turkey, England, Spain, Italy, France, Egypt, Russia and other countries in the last two decades. The author analyses and compares «A-Qa'eda» operations in the world with what those actions demonstrated in Russia, by stating that it is hard to believe, yet obvious that religiously (wahhabi) motivated attacks in different parts of the world happen

as a chain reaction.. He also stresses out the fact that, as mutually linked, numerous terrorist acts affect both internal and foreign politics of a country and of a region. He presents terrorist attacks on the territories of Turkey and Israel during 2004 as the examples.

Rather openly, the author criticizes previous way of confronting terrorism and tries to answer to the question of what kind of an attitude Russia should take in the war against the international terrorism. He says that Russia has made mistakes so many times now, trying to find the most convenient solution to prevent terrorist groups being organizing and operating. Moreover, timely reaction on mobilization conducted by Russian Muslim extremists has been inappropriate. By Mr. Ignatenko's words, an international cooperation would be very important turning point in preventing terrorism against Russia, where various organizations such as United Nations would be responsible for taking over their role of highest coordination body in the battle against global danger stemming international terrorism. He adduces that even Russia's very participation in international organizations presents a necessary way towards overcoming this problem. In an attempt to answer the question how Russia should put an end to international terrorism in segregation with other endangered countries, he doesn't leave out the possibility of organized actions implementation directed towards immediate crashing down major strongholds and terrorist bases on its own territory, as well as worldwide. Finally, as necessary precondition for the Russian victory in a battle against the international terrorist aggression, he specifies the strengthening of Russian state and civil society consolidation.

The book of Mr. Alexander Ignatenko is significant contribution towards revealing an attempt for Russia to be kept in the state of anarchy by activities of international terrorism, as long and as much as it is possible. Besides investigating geopolitical and strategic analysis, he dealt with the methods and laws used to support Russian state in a fight against the evil of contemporary civilized world – terrorism. This is where, apart from chronological illustration and explication on the circumstances of terrorist attack operations in the Russian area, the major advantage of Mr. Ignatenko's book lies, as well as in its relation to works of his colleagues dealing with the similar matters.

Olga Zorić

МЕЂУНАРОДНИ ТЕРОРИЗАМ У РУСИЈИ

Приказ књиге:

Александр Игнатенко: „*ИнтерТерор в России. Улики*“;

Институт религии и политики, Москва, 2005.

Аутор књиге *Интер терор у Русији. Докази*, председник Института религије и политике у Москви, Александар Александрович Игнатенко, бави се истраживањем узрока настанка, облицима манифестовања и проценама деловања исламског тероризма у Русији. У књизи која анализира горући светски проблем – тероризам, он поставља низ питања која треба да одговоре, пре свега, шта на тлу Русије раде међународни терористи и у каквој су они вези са оним што се дешава на територији читаве васељене?

Одговор на ту и остале недоумице везане за савремени тероризам, Игнатенко даје испитујући присуство „Ал-Каиде“ и проучавајући организационе и идејне корене вахабизма. Аутор приказује како присталице религиозних екстремиста – вахабита праве погодан терен на територији Русије за спровођење својих идеја, како обучавају и проналазе извршитеље терористичких актова, који се паралелно одвијају последњих година у целом свету.

У уводном делу реч је дао Александар Торшин, заменик председника Савета Федерације, који скреће посебну пажњу на терористички напад који је променио угао посматрања тероризма у Русији. Реч је о терористичком акту у Беслану, када је група терориста заузела школу са око 400 ученика у северној Осетији, постављајући нереалан захтев да се федералне снаге повуку из Чеченије, где у први план истиче бескрупулозност у постављању услова и одлучност у њиховом испуњењу од стране терориста. Торшин констатује да после Беслана, који је уследио након бројних упозорења да тероризам у Русији узима маха, процес формирања савремене адекватне нормативне базе за супротстављање тероризму иде сувише споро и да се држави са Владимиром Путином на челу поткрала методолошка грешка, а то је да се законом не може баш све решавати.

Игнатенко истиче да је основна идеологија „Ал-Каиде“ – доследност вахабизма у условима какве диктира XXI век. Салафизам, тј. вахабизам који се јавља с краја XX и почетком XXI века, разликује се од до тада познатих исламистичких покрета тако што вахабити одбацују све творевине западњачке идеологије попут капитализма, социјализма, глобализма, као и концепте запада као што су политичке партије, демократија, револуција, социјална правда и нација. У разним земљама читава група улема пропагира бин-ладеновску интерпретацију ислама, док са друге стране многи вахабити изражавају велику нетолеранцију према следбеницима других верских учења и неверницима, при чему отпадницима од вере сматрају и присталицама савременог политичког ислама – исламизма. Из тзв. нејединства исламског света у тумачењу верски прихватљивог и неприхватљивог, највећу корист данас извлаче међународне терористичке организације.

Игнатенко указује на међународни карактер „Ал-Каиде“ посебно наглашавајући њен многострани лик који се огледа у непредвидивости захваљујући бројним огранцима и филијалама који делују широм света, па и у Русији. Он такође тврди како је међународно-терористичка активност „Ал-Каиде“ довела до раскола у исламу. Тај проблем се формулише као узајамни однос традиционалног ислама, с једне стране, и радикалног ислама (џихадизма, такфиризма, салафизма, неосалафизма, исламског екстремизма, исламског фундаментализма, секташког ислама, вахабизма, псеудоисламског екстремизма) са друге стране.

У својој књизи аутор износи низ чињеница о начину „регрутовања“ у редове „Ал-Каиде“. Као један од бројних примера објашњава и употребу савремених информационих технологија и интернет као канал путем којег се информише и врбује нов терористички кадар. Поред тога, он разоткрива и устаљену шему по којој се формирају филијале или ћелије „Ал-Каиде“ у Русији, који се у многоме не разликује од принципа по којима се „Ал-Каида“ формира и шири у свим осталим деловима света по угледу на кампове у Саудијској Арабији.

Посебан акценат Игнатенко ставља на то да међународни тероризам делује против читавог цивилизованог света. Кроз бројне примере терористичких аката на територији Русије Игнатенко указује на видљивост обележја и препознатљива знамења „Ал-Каиде“ која свој „потпис“ приказује тако да остави уједно и траг и упозорење на свој међународни карактер. То потврђује наводећи примере терористичке агресије које су се догодиле у Чеченији, САД, Саудијској Арабији, Мароку, Индонезији, на Филипинима, у Турској, Енглеској, Шпанији, Италији, Француској, Египту, Русији и другим земљама у последње две деценије. Аутор анализира и упоређује деловање „Ал-Каиде“ у свету са оним што ова терористичка организација испољава на територији Русије, констатујући да је тешко поверовати, али да је очигледно да се религиозно (вахабитски) мотивисани напади на разним крајевима света дешавају ланчано и да су узајамно веома по-

везани. Такође, он указује и на чињеницу да бројни, међусобно повезани терористички актови имају за циљ и мешање, како у унутрашњу, тако и у спољашњу политику једне земље, па и региона. Као примере наводи терористичке актове на територији Турске и Израела током 2004. године.

Врло отворено, аутор критикује досадашњи начин супротстављања тероризму и покушава да пружи одговор на питање какав је став који треба да заузме Русија у рату против међународног тероризма. Он каже да је Русија до сада много пута правила грешку покушавајући да нађе најповољније решење за спречавање организовања и деловања терористичких група. Такође, изостала је и правремена реакција на мобилизацију коју су спроводили екстремни руски муслиmani. Веома важну прекретницу у спречавања тероризма против Русије, по Игнатенку, представљала би међународна сарадња, где би разне организације, попут Уједињених Нација, биле дужне да заузму место главног координирајућег центра у борби против глобалне опасности од међународног тероризма. Предочава да је и учешће Русије у међународним организацијама неопходан пут ка решавању овог проблема. У покушају да одговори на питање како да Русија стане на крај међународном тероризму у сагрегацији са осталим угроженим земљама, не изоставља могућност примене организованих акција које би биле усмерене ка директном разбијању главних упоришта и терористичких база на сопственој територији, али и територијама широм света. На крају, као неопходан услов за победу Русије у борби против агресије међународног тероризма, наводи јачање Руске државе и консолидацију гдађанског друштва.

Књига Александра Игнатенка представља значајан допринос у разоткривању покушаја да се Русија, што је могуће дуже и ефикасније држи у стању анархије деловањем међународног тероризма. Он се поред разматрања геополитичких и стратешких анализа, бавио методама и законима који би потпомогли Руској држави у борби против зла савременог цивилизоваог света – тероризма. У томе је, поред хронолошког приказа и разјашњења у којим околностима су се одвијали терористички напади на тлу Русије, главна предност овог аутора у односу на његове колеге који су се бавили истом темом.

Олга Зорић